

ΚΑΙΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

Γάμα.Μι.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ 1948:

Κρατώ λουλούδι μάλλον.
Παράξενο.
Φαίνεται από την ζωή μου
πέρασε κήπος κάποτε.

Στο άλλο χέρι
κρατώ πέτρα.
Με χάρη και έπαρση.
Υπόνοια καμιά
ότι προειδοποιούμαι για αλλοιώσεις,
προγεύομαι άμυνες.
Φαίνεται από την ζωή μου
πέρασε άγνοια κάποτε.

Χαμογελώ.
Η καμπύλη του χαμόγελου,
το κοίλο αυτής της διαθέσεως,
μοιάζει με τόξο καλά τεντωμένο,
έτοιμο.
Φαίνεται από την ζωή μου
πέρασε στόχος κάποτε.
Και προδιάθεση νίκης.

Το βλέμμα βυθισμένο
στο προπατορικό αμάρτημα:
τον απαγορευμένο καρπό
της προσδοκίας γεύεται.
Φαίνεται από την ζωή μου
πέρασε πίστη κάποτε.

Η σκιά μου παιχνίδι του ήλιου μόνο.
Φοράει στολή δισταγμού.
Δεν έχει ακόμα προφθάσει να είναι
σύντροφός μου ή καταδότης.
Φαίνεται από την ζωή μου
πέρασε επάρκεια κάποτε.

Συ δεν φαίνεσαι.

Όμως για να υπάρχει γκρεμός στο τοπίο
για να έχω σταθεί στην άκρη του
κρατώντας λουλούδι
και χαμογελώντας,
θα πει πως όπου να' ναι έρχεσαι.
Φαίνεται από την ζωή μου
ζωή πέρασε κάποτε.

ΚΙΚΗ ΔΗΜΟΥΛΑ
ΑΠΟ ΤΟ “ΛΙΓΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ”